

Predmet C-866/19**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

27. studenoga 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Sąd Najwyższy (Poljska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

19. rujna 2019.

Tužitelj:

SC

Tuženik:Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział
Realizacji Umów Międzynarodowych**Predmet glavnog postupka**

Postupak u predmetu povodom SC-ova zahtjeva protiv Zakłada Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Warszawie Wydziału Realizacji Umów Międzynarodowych (Ustanova socijalne sigurnosti, I. podružnica u Varšavi, Odjel za provedbu međunarodnih sporazuma, Poljska) za starosnu mirovinu.

Predmet i pravna osnova prethodnog pitanja

Predmet: tumačenje članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti.

Pravna osnova: članak 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

Prethodno pitanje

Treba li članak 52. stavak 1. točku (b) Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti tumačiti na način da nadležna ustanova:

(a) uzima u obzir, u skladu s nacionalnim pravom, razdoblja bez doprinosa čije trajanje ne prelazi 1/3 zbroja razdoblja doprinosa navršenih na temelju nacionalnog prava i zakonodavstva druge države članice za određivanje teoretskog iznosa (podtočka i.) i stvarnog iznosa davanja (podtočka ii.); ili

(b) uzima u obzir, u skladu s nacionalnim pravom, razdoblja bez doprinosa čije trajanje ne prelazi 1/3 zbroja razdoblja doprinosa navršenih na temelju nacionalnog prava i zakonodavstva druge države članice samo za određivanje teoretskog iznosa (podtočka i.), ali ne i za određivanje stvarnog iznosa davanja (podtočka ii.); ili

(c) ne uzima u obzir razdoblja osiguranja navršena u drugoj državi članici pri izračunu granice razdoblja bez doprinosa koja je predviđena nacionalnim pravom za određivanje teoretskog iznosa (podtočka i.) i stvarnog iznosa davanja (podtočka ii.)?

Navedene odredbe prava Unije

Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160., u daljnjem tekstu: Uredba br. 883/2004).

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koje se kreću unutar Zajednice (SL L 392, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5. svezak 1., str. 260.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 1408/71).

Odluka br. H6 od 16. prosinca 2010. o primjeni određenih načela u odnosu na zbrajanje razdoblja u skladu s člankom 6. Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2011., C 45, str. 5.) (u daljnjem tekstu: Odluka br. H6).

Navedene odredbe nacionalnog prava

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Zakon o starosnim i drugim mirovinama koje se isplaćuju iz Fonda za socijalnu sigurnost od 17. prosinca 1998.) Dz.U. iz 2018., poz. 1270., kako je izmijenjen (u daljnjem tekstu: Zakon o mirovinama).

Kratak prikaz činjeničnog stanja i glavnog postupka

- 1 Odlukom od 24. veljače 2014. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w Warszawie (Ustanova socijalne sigurnosti, I. podružnica u Varšavi) (u daljnjem tekstu: tijelo nadležno za pitanja mirovina) priznao je SC-u (osigurana osoba) starosnu mirovinu od 5. studenoga 2013. na temelju odredbi Zakona o mirovinama i Uredbe br. 883/2004.
- 2 Pri izračunu iznosa prava na starosnu mirovinu tijelo nadležno za pitanja mirovina primijenilo je sljedeću metodu. Kao prvo, utvrdilo je trajanje poljskih razdoblja doprinosa (104 mjeseca). Kao drugo, u radni staž uzelo je u obzir poljska razdoblja bez doprinosa u trajanju koje odgovara 1/3 poljskih razdoblja doprinosa (34 mjeseca). Kao treće, s obzirom na to da osigurana osoba na temelju poljskih razdoblja osiguranja nije ostvarila minimalni radni staž, kako bi imala pravo na mirovinu, u nacionalni radni staž uključilo je razdoblja doprinosa navršena u Nizozemskoj (269 mjeseci).
- 3 Tako određeni radni staž (nacionalna razdoblja doprinosa + nacionalna razdoblja bez doprinosa + inozemna razdoblja doprinosa) zatim se uzeo u obzir prilikom izračuna teoretskog iznosa davanja na temelju članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 883/2004. Nadalje, stvarni iznos davanja izračunan je u omjeru od 138 mjeseci poljskih razdoblja osiguranja (s doprinosom ili bez njega u trajanju 1/3 nacionalnih razdoblja doprinosa) na 407 zbrojenih poljskih i inozemnih (nizozemskih) razdoblja osiguranja. Na temelju toga izračunalo se da od teoretskog iznosa davanja u iznosu od 974,78 poljskih zlota osiguranoj osobi treba isplaćivati davanje koje iznosi 33,9 % tog iznosa, odnosno 335,81 poljskih zlota.
- 4 Osigurana osoba podnijela je žalbu protiv odluke, pri čemu je tražila, među ostalim, da se u obzir uzmu poljska razdoblja bez doprinosa u većoj mjeri. Sąd Okręgowy w Warszawie (Okrružni sud u Varšavi, Poljska) odbio je tu žalbu presudom od 19. studenoga 2015.
- 5 Osigurana osoba podnijela je žalbu protiv presude Sąda Okręgowog w Warszawie (Okrružni sud u Varšavi). Presudom od 9. kolovoza 2017. Sąd Apelacyjny w Warszawie (Žalbeni sud u Varšavi, Poljska) izmijenio je pobijanu presudu, pri čemu se pozvao na presudu Suda od 3. ožujka 2011., Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114 (u daljnjem tekstu: presuda Tomaszewska), na način da je za izračun visine davanja koja pripadaju osiguranoj osobi kao dokazana prihvatio razdoblja bez doprinosa u trajanju 1/3 razdoblja doprinosa uračunatih u zbroj razdoblja doprinosa navršenih u Poljskoj i Nizozemskoj.
- 6 Tijelo nadležno za pitanja mirovina podnijelo je protiv presude Sąda Apelacyjnog w Warszawie (Žalbeni sud u Varšavi) žalbu u kasacijskom postupku u dijelu u kojem je taj sud naložio tijelu nadležnom za pitanja mirovina da pri izračunu davanja na temelju članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 883/2004 u obzir uzme poljska razdoblja bez doprinosa osigurane osobe u većoj mjeri.

Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 7 Osigurana osoba prigovara tijelu nadležnom za pitanja mirovina da prilikom utvrđivanja iznosa naknade koju treba isplatiti osiguranoj osobi nije primijenilo članak 45. Uredbe br. 1408/71 u skladu s tumačenjem tog članka koje je prihvaćeno u presudi Tomaszewska. Naime, tijelo nadležno za pitanja mirovina uzelo je u obzir samo 1/3 razdoblja bez doprinosa izračunanu u odnosu na razdoblja doprinosa navršena u Poljskoj, a u skladu s presudom Tomaszewska, trebalo je uzeti u obzir 1/3 tih razdoblja izračunanu u odnosu na razdoblja doprinosa navršena i u Poljskoj i u Nizozemskoj.
- 8 Međutim, tijelo nadležno za pitanja mirovina tvrdi, kao prvo, da se tumačenje članka 45. Uredbe br. 1408/71 ne primjenjuje u ovom predmetu. Naime, da bi osigurana osoba stekla pravo na starosnu mirovinu dovoljno je bilo da se poljskim razdobljima osiguranja (s doprinosima ili bez njih u trajanju 1/3 nacionalnih razdoblja doprinosa) dodaju razdoblja osiguranja navršena u drugoj državi članici. Prema mišljenju tijela nadležnog za pitanja mirovina, presuda Tomaszewska primjenjuje se samo kada se nakon primjene metode izračuna radnog staža koja je prihvaćena u ovom predmetu pokaže da osigurana osoba nije ostvarila traženi minimalni radni staž. Tek tada se nacionalnim razdobljima doprinosa mogu dodati inozemna razdoblja doprinosa i od zbrojenih razdoblja osiguranja (nacionalnih i inozemnih) izračunani najveći udio nacionalnih razdoblja bez doprinosa (1/3 razdoblja doprinosa). Kao drugo, presuda Tomaszewska odnosi se na tumačenje članka 45. stavka 1. Uredbe br. 1408/71 (kojem odgovara članak 6. Uredbe br. 883/2004), a ne članka 46. stavka 2. Uredbe br. 1408/71 (kojem odgovara članak 52. Uredbe br. 883/2004). Kao treće, primjena tumačenja članka 45. stavka 1. Uredbe br. 1408/71 koje je prihvaćeno u presudi Tomaszewska dovelo bi do toga da se poljska razdoblja bez doprinosa uzimaju u obzir u većoj mjeri od one koja proizlazi iz poljskog prava, što bi pak dovelo do, s jedne strane, povećanja udjela doprinosa poljskog sustava za socijalno osiguranje u davanju koje pripada osiguranoj osobi i, s druge strane, do smanjenja udjela u financiranju tog davanja sustava za socijalno osiguranje druge države članice kojemu su se uplaćivali doprinosi za osiguranu osobu znatno dulje nego poljskom sustavu. Kao četvrto, iz točke 2. Odluke br. H6 proizlazi da se razdoblja koja su prijavile osiguravajuće ustanove drugih država članica zbrajaju ne dovodeći u pitanje njihovu vrijednost, stoga poljska osiguravajuća ustanova ne može biti obvezna uzimati u obzir nacionalna razdoblja osiguranja u većoj mjeri (radi dodavanja inozemnih razdoblja) od one koja proizlazi iz nacionalnog prava.

Kratak prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 9 Prema mišljenju Suda Najwyższyj (Vrhovni sud, Poljska), članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 883/2004 može se tumačiti na tri načina koja se odražavaju u tekstu prethodnog pitanja.

- 10 Prvi način tumačenja temelji se na presudi Tomaszewska. Iz te presude proizlazi da članak 45. stavak 1. Uredbe br. 1408/71 treba tumačiti na način da „prilikom određivanja minimalnog razdoblja osiguranja koje se zahtijeva nacionalnim pravom kako bi radnik migrant stekao pravo na starosnu mirovinu nadležna ustanova određene države članice treba uzeti u obzir, kako bi odredila granicu koju ne smiju prelaziti razdoblja bez doprinosa u odnosu na razdoblja doprinosa predviđenu propisima te države, sva razdoblja osiguranja koja je radnik migrant ostvario tijekom profesionalne karijere, uključujući razdoblja osiguranja koja je ostvario u drugim državama članicama”. Sąd Apelacyjny w Warszawie (Žalbeni sud u Varšavi) primijenio je to tumačenje za određivanje iznosa iz članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 883/2004.
- 11 Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) smatra da je, u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 883/2004, teoretski iznos davanja jednak davanju koje bi određena osoba mogla zatražiti kad bi sva razdoblja osiguranja navršena uz uzimanje u obzir zakonodavstva drugih država članica bila navršena na temelju zakonodavstva koje se primjenjuje na dan priznavanja prava na davanje. Prema mišljenju Sada Najwyższego (Vrhovni sud) navedenom odredbom Uredbe br. 883/2004 ponavlja se rješenje prihvaćeno u članku 45. stavku 1. Uredbe br. 1408/71 (sada članak 6. Uredbe br. 883/2004). To pak znači da je se može tumačiti u skladu sa stajalištima iz presude Tomaszewska.
- 12 U članku 52. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 883/2004 izričito se navodi da prilikom izračuna teoretskog iznosa davanja treba prihvatiti pravnu fikciju prema kojoj sva razdoblja osiguranja navršena u drugim državama članicama treba smatrati navršenima u Poljskoj. Budući da se poljsko pravo temelji na rješenju prema kojem se prvo obračunavaju razdoblja doprinosa, a tek nakon toga se određuje granica od 1/3 razdoblja bez doprinosa, prihvaćanje navedene pravne fikcije i primjena tumačenja iz presude Tomaszewska dovode do zaključka da treba zbrojiti poljska i nizozemska razdoblja doprinosa, a tek nakon toga izračunati 1/3 razdoblja doprinosa kao gornju granicu poljskih razdoblja bez doprinosa. Tada se povećava teoretski iznos davanja jer se produljuje ukupni radni staž koji se uzima u obzir pri njegovu određivanju.
- 13 U ovom predmetu to bi značilo produljenje staža sa 407 na 445 mjeseci (104 mjeseca razdoblja doprinosa + 72 mjeseca razdoblja bez doprinosa s granicom od 1/3 koja se izračunava iz zbroja nacionalnih i nizozemskih razdoblja doprinosa koji iznosi 373 mjeseca + 269 nizozemskih razdoblja doprinosa).
- 14 Primjenom tog tumačenja, u ovom se predmetu povećavaju poljska razdoblja bez doprinosa koja se mogu uzeti u obzir. Prema tome, povećava se i „trajanje razdoblja osiguranja” navršenih u Poljskoj u odnosu na ukupno trajanje razdoblja osiguranja navršenih na temelju poljskog i nizozemskog zakonodavstva (članak 52. stavak 1. točka (b) podtočka ii. Uredbe br. 883/2004) sa 138 mjeseci (104 mjeseca razdoblja doprinosa + 34 mjeseca razdoblja bez doprinosa) na 176 mjeseci (104 mjeseca razdoblja doprinosa + 72 mjeseca razdoblja bez doprinosa). Slijedom toga, povećava se i udio davanja koje isplaćuje poljska ustanova (u

okviru proporcionalnog davanja) koji raste s 33,9 % na 39,5 % (umjesto 138 : 407 mjeseci to je 176 : 445 mjeseci). U konačnici osigurana osoba dobiva veće davanje od poljske nadležne ustanove.

- 15 Takvo tumačenje članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 883/2004 zahtijeva prihvaćanje pretpostavke da se presuda Tomaszewska ne primjenjuje samo na stjecanje prava na davanje, nego i na obračun visine davanja. U prilog toj pretpostavci govori i očuvanje dosljednosti između načina izračuna radnog staža potrebnog za stjecanje prava na davanje i načina obračuna radnog staža u svrhu izračuna visine davanja.
- 16 Budući da se u sudskoj praksi Suda već prihvatilo da izraz „kao da se radi o razdobljima navršenim prema zakonodavstvu koje primjenjuje” iz članka 45. Uredbe br. 1408/71 (sada članak 6. Uredbe br. 883/2004) treba tumačiti na način da poljsko tijelo nadležno za pitanja mirovina treba uzeti u obzir poljska razdoblja bez doprinosa u maksimalnom trajanju od 1/3 poljskih i inozemnih razdoblja doprinosa, sličan izraz iz članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 883/2004 („kad bi sva razdoblja osiguranja [...] bila navršena na temelju zakonodavstva [...]”) treba tumačiti na isti način. Naime, u oba je slučaja riječ o pravnoj fikciji prema kojoj se razdoblja osiguranja u drugim državama članicama smatraju razdobljima osiguranja navršenima u Poljskoj.
- 17 Čini se da na takav pristup tumačenju članka 52. Uredbe br. 883/2004 upućuje Sud u t. 42. presude od 7. prosinca 2017., Zaniwicz-Dybeck, C-189/16 (EU:C:2017:946). U toj se točki navodi da iz ekvivalenta toj odredbi u Uredbi br. 1408/71 proizlazi da nadležna ustanova izračunava teoretski iznos davanja na koje dotična osoba ima pravo, „kao da su sva njezina razdoblja rada – koja je navršila u različitim državama članicama – navršena u državi članici nadležne ustanove”. U drugim odlukama Sud koristi izraz „kao da je osigurana osoba svu svoju profesionalnu djelatnost obavljala samo u određenoj državi članici” (presude od 21. srpnja 2005., Koschitzki, C-30/04, EU:C:2005:492, t. 27.; od 21. veljače 2013., Concepción Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, t. 41. i od 26. lipnja 1980., Menzies, 793/79, EU:C:1980:172, t. 10.).
- 18 Sud također prihvaća da načelo nacionalnog tretmana ne znači da se iz razdobljâ osiguranja isključuju razdoblja koja su priznata kao razdoblja osiguranja u drugoj državi članici (na primjer, razdoblja vojnog roka, presuda od 15. prosinca 1993., Fabrizii i dr. protiv Office national des pensions, C-113/92, EU:C:1993:930, t. 25.), čak i ako ta razdoblja nisu priznata pravom države članice nadležne ustanove. Takvo stajalište može, *a contrario*, ići u prilog priznavanja poljskih razdoblja bez doprinosa u većoj mjeri od one koja proizlazi iz nacionalnog prava.
- 19 U prilog takvom tumačenju članka 52. Uredbe br. 883/2004 također može ići opće načelo Suda za tumačenje odredbi navedene uredbe prema kojem odredbe tog akta treba tumačiti s obzirom na cilj utvrđen člankom 45. UFEU-a (bivši članak 39. [48.] UEZ-a). Navedeni cilj podrazumijeva „da se radnicima migrantima ne smije smanjiti iznos davanja iz socijalnog osiguranja zbog činjenice da su se koristili

svojim pravom na slobodno kretanje” (presude od 21. veljače 2013., Concepción Salgado Gonzalez, C-282/11, EU:C:2013:86, t. 43. i navedena sudska praksa), što pak znači da prilikom primjene odredbi o koordinaciji ne smije doći do stavljanja migranta u manje povoljan položaj (presude od 17. prosinca 1998., Aristóteles Grajera Rodríguez, C-153/97, EU:C:1998:615, t. 17.; od 9. listopada 1997., Antonio Naranjo Arjona, C-31/96, C-32/96 i C-33/96, ECLI:EU:C:1997:475, t. 22. i od 9. kolovoza 1994., Reichling protiv INAMI, C-406/93, EU:C:1994:320, t. 21. do 24.).

- 20 Nadalje, Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) smatra da je Sud već prihvatio da je cilj članka 46. Uredbe br. 1408/71 „osigurati radniku maksimalni teoretski iznos koji bi mogao zahtijevati kada bi sva njegova razdoblja osiguranja bila navršena u dotičnoj državi” (presuda od 21. srpnja 2005., Koschitzki, C-30/04, EU:C:2005:492, t. 28.). Ostvarivanje tog cilja pak zahtijeva da se uzmu u obzir razdoblja bez doprinosa u odnosu na ukupan zbroj razdoblja doprinosa navršenih prema pravu socijalnog osiguranja nadležne ustanove i pravu drugih država članica (presuda od 18. veljače 1992., Antonietta Di Prinzio, C-5/91, EU:C:1992:76, t. 56.).
- 21 Drugi način tumačenja temelji se na pretpostavci da presuda Tomaszewska samo djelomično utječe na tumačenje članka 52. Uredbe br. 883/2004. Naime, tumačenje koje je Sud prihvatio u toj presudi primjenjuje se samo na određivanje teoretskog iznosa [članak 52. stavak 1. točka (b) podtočka i. Uredbe br. 883/2004] jer se tom odredbom izričito propisuje da taj iznos treba izračunati uz prihvaćanje pravne fikcije da je osigurana osoba sva razdoblja osiguranja koja se uzimaju u obzir navršila u Poljskoj. Međutim, to se tumačenje ne primjenjuje na izračun stvarnog iznosa. Međutim, to zahtijeva tumačenje članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 883/2004 koje bi podrazumijevalo da omjer između iznosa koji isplaćuju nadležne ustanove dviju država članica treba izračunavati tako da se zasebno obračunavaju razdoblja osiguranja iz svake države članice (prema načelima koja su na snazi u tim državama članicama) u kojima je osigurana osoba bila socijalno osigurana te prema drugim načelima za potrebe teoretskog i stvarnog iznosa.
- 22 U prilog tom tumačenju članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 883/2004 može ići to da se odredba odnosi na to da se u obzir uzimaju samo razdoblja osiguranja navršena na temelju nacionalnog zakonodavstva nadležne ustanove (u ovom slučaju poljskog). Ta se razdoblja zatim odnose na ukupno trajanje razdoblja osiguranja navršenih na temelju zakonodavstva svih država članica koja su se primjenjivala na osiguranu osobu tijekom njezine profesionalne karijere.
- 23 To se tumačenje može činiti kontroverznim. Naime, njime se uvode zasebna načela određivanja radnog staža za potrebe izračuna teoretskog iznosa davanja i za potrebe izračuna stvarnog iznosa davanja koji treba isplatiti. U slučaju izračuna teoretskog iznosa davanja, nacionalna i inozemna razdoblja doprinosa zbrajaju se kako bi se odredila nacionalna granica razdoblja bez doprinosa koja se mogu uzeti u obzir. Kod izračuna stvarnog iznosa davanja na ukupan radni staž dodaju se

samo razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu svake države članice, pri čemu se ta razdoblja izračunavaju zasebno. U ovom bi predmetu radni staž za potrebe izračuna teoretskog iznosa iznosio 445 mjeseci, a za potrebe izračuna stvarnog iznosa samo 407 mjeseci. Povećao bi se iznos teoretskog davanja i iznos stvarnog davanja koje isplaćuje poljsko tijelo nadležno za pitanja mirovina. Međutim, ne bi se povećao udio poljskog sustava socijalnog osiguranja u financiranju starosne mirovine koja pripada osiguranoj osobi, jer bi on umjesto 39,5 % iz prvog načina tumačenja iznosio 33,9 %.

- 24 U prilog tom tumačenju članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 883/2004 može ići stajalište izneseno u presudi od 26. lipnja 1980., *Menzies* (793/79, EU:C:1980:172), u kojoj se utvrđuje da se određena razdoblja osiguranja uzimaju u obzir za potrebe izračuna teoretskog davanja, ali ih se ne uzima u obzir za potrebe izračuna stvarnog davanja (točka 12. te presude; također presuda od 3. listopada 2002., *Angel Barreira Perez*, C-347/00, EU:C:2002:560, t. 32.).
- 25 Nadalje, treći način tumačenja pretpostavlja da se presuda *Tomaszewska* primjenjuje samo na stjecanje prava na starosnu mirovinu, a ne na izračun njezina iznosa. U tom se slučaju razdoblja osiguranja u drugoj državi članici uopće ne uzimaju u obzir prilikom izračuna granice (1/3 razdoblja doprinosa) razdoblja bez doprinosa koja se mogu uzeti u obzir prilikom izračuna iznosa davanja.
- 26 Koncept koji zagovara tijelo nadležno za pitanja mirovina može se temeljiti na razlici koju je napravio Sud između načela stjecanja prava na starosnu mirovinu i načela izračuna njezina iznosa (presuda od 12. rujna 1996., *Lafuente Nieto protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social i Tesoreria General de la Seguridad Social*, C-251/94, EU:C:1996:319, t. 49.) te u t. 2. Odluke br. H6. Međutim, navedena presuda i odluka donesene su prije presude *Tomaszewska*.
- 27 U prilog trećem načinu tumačenja može ići to da je u članku 6. Uredbe br. 883/2004 (koji odgovara članku 45. stavku 1. Uredbe br. 1408/71) riječ o uzimanju u obzir razdoblja osiguranja u drugoj državi članici „u mjeri u kojoj je to potrebno”. Budući da je načelo da nadležna ustanova države članice uzima u obzir ta razdoblja samo „u mjeri u kojoj je to potrebno”, može se prihvatiti da se presuda *Tomaszewska* primjenjuje samo u okolnostima u kojima osigurana osoba na temelju zasebno izračunanih razdoblja doprinosa i razdoblja bez doprinosa iz svake države članice u kojoj je bila osigurana ne može steći pravo na davanje. Međutim, u ovom predmetu osigurana osoba stekla je pravo na starosnu mirovinu bez potrebe za primjenom izračuna radnog staža poput onog u presudi *Tomaszewska*, stoga nije bilo potrebno uzimati u obzir radni staž u drugoj državi članici za potrebe staža potrebnog za stjecanje prava na davanje. U tom se slučaju članak 52. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 883/2004 može tumačiti na način da se, kada nema potrebe da se posegne za radnim stažem iz druge države članice kako bi se steklo pravo na starosnu mirovinu, taj staž ne uzima u obzir prilikom određivanja trajanja nacionalnog razdoblja osiguranja (kao zbroja nacionalnih razdoblja doprinosa i nacionalnih razdoblja bez doprinosa u trajanju od najviše 1/3 nacionalnih i inozemnih razdoblja doprinosa).